

Jatweeschu Awischu Stahstu nodala.

№ 45.

Treschdeen, 8. juniĵa.

1905.

Maiĵa.

Miſſiĵd padebesĵu ehnas
Prom no manas ſelta druwas;
Deenas tahlas, deenas tuwas
Schurpu nahĵ lĵ ſtirnas lehnas.

Wiu azis praſit praſa,
Kĵ man ſchogad ejot maiĵa — —
— Roſĵu ſeedi mani paiĵa,
Waigus welbſe walga raſa.

Kuſi wehĵi matus glahſta
Un var ſeedonlaimi ſwehtu,
Nebſirdetu, neredſetu
Maſa laſtigala ſtahſta.

Ta ir mana ſeedonlaimi,
Ko tur laſtigala dſeedĵ,
Mana raſa roſĵu ſeedĵ,
Gaiſa manu wehĵu ſaime.

Un ta mana broſtalina,
Kaſ tur roſĵu dahſĵa ſkaida,
Seedus pluhĵ un ſeedus ſwaida
Un kĵ laimes ſapnis ſwaida — —
Ta ir mana broſtalina! . . .

J. Kleinbergis.

Nepateeſs ſwehreſts.

Jauniſlandeeſĵu rakſneeka Jonafa Jonafona. Tult. W. Rudolfs.

Samramiſas ſaimneeĵe, Helga, wiſu pehĵpufdeenu notuki ween nahĵa ahra
ſtaitees. Wehĵiſĵ pehbeĵas deenĵs biĵ kluwis tiĵ ſtiſrs un tiĵ leeliſki peeneh-
mees, ta nebĵi wiſ patihkami, ſchahda negaiſa laiĵa apſinatees kahdu no ſa-
weem peederigeem juhra eſam.

Biĵ tatſĵu wiſpahr ſinams, — ja wehĵiſĵ wahĵa un dſina gar kalneem
ſchahdus ſilgonimelnus mahkonu bloſmus, tab uebiĵ wiſ joki, ja wilai, pret
kraſtu ſcheldamees, ſwaidiĵa aiſtaweĵuſchos laiwu. Uſ juhras, kalnu ſtarpĵ,

aufa ſchaudijās gan no weenas, gan no otras puſes, brihſham apſlahp dama un tad, pehz puſminutes, kā elpu atwilkufe, atkal gaſhdamās pār juhru — lih-
dſigi leelgabalū ſchahweeneem, ſibena ahtrumā, brahſhdamās pawifam no zitas
puſes. Aulas groſibas un gaita bij gan puſlihdſi paſiſtama, tomehr droſchi
pakantees un minas ikreifejo wirſeenu eepreekſch noteikt newareja. Un tikai
rets juhrneeks tahdās reiſēs ſpehja iſglahbtees no ſchaudigās auſas.

Draudſes wezakaſis, Hamrawiſas Zons, bij to deenu preekſch tam no rihta
aiſbrauzis uſ tirgu un bij noteizis, ka ſchowakar wiſadā ſinā buhſchot mahjā.
Wareja domat, ka wiſwehlaſakaſis ſchodeen ap puſdeenas laiku wiſſch wareja no-
beigt ſawas dariſchanas un iſbraukt atpakaſ uſ mahjām. Ap to laiku wehſſch
wehl nebij neziſ leels, un tapehz Zona ſeewa, Helga, bij til nobaſchijufēs, la
til wiſſch, kā jau eepreekſch bij teizis, nebuhtu pateſi iſbrauzis uſ mahjām.
Wiſſch jau bij tahds wihrs, kaſ allaſch turejās pee tam, ko reiſ bij apoſolijis.

ſinams, wiſſch bij kreetnis juhrneeks, winam bij laba laiwa, un wiſſch
to ari prata wareni wadit.

Winam bij trihs zilweſi lihdi. No teem weens bij wina paſcha dehls
Bjarnis, gan tikai ſeptinpadſmit gabus wezs, maſ peedſihwojis, tomehr daudi
apoſoloſchs juhrneeks. Ubi pahrejee bij puſmuſſcha wiſri, kuzi dſihwoja neleelā
mahjelē, juhrmalē, tepat netahlu, pee pławām. Weenu no wineem ſauza Tor-
ſteinu un otu — Halboru; wini lihdi ar ſawām ſeewām un behrneem kuh-
lās zauri, kā redſedami, un ja neſpehja paſchi apgahdatees, tad ſahwa ruhpe-
tees Deewam, labeem ſaudim un draudſei.

Wehſſch arween wairak peeauga.

Pa grawām un lejām ſkrehja leetus uhdens, un gar tuwejo kalnu aulā
trenkaja ſaploſitos mahſonus.

Helga ſtahweja nama durwis un ſtingri luhkojās uſ juhru. Winai bla-
tus ſtahweja diwi maſi behrni, ſehns un meitene, apmehram trihs un peezi
gabi wezi. Weens ſtahweja mahte pa labi, otrs pa kreifi, un ari wini luh-
kojās projam uſ juhru, jo redſeja, ka mahte tā dara.

Tikai brihdi pa brihdim zauri negaiſam bij eeraugama juhra kā baſli-
peleſ laufums, putās ſakults. Dglumelns negaiſa mahkulis gauſi wilkās pahri.

Behrni kaut ko plahpaja ſawā ſtarpā; bet Helga to nedſirdeja un nepee-
greefa wineem nekahdas wehribas.

Negaiſa puhta pahrgahja; wehſſch maſleet apſlahpa, un tagad juhru wa-
reja ſkaidrak pahreddſet.

Mahkulu blaſhēi lehnām dewds projam, pahri par juhru.

Helga iſnahza ſehtswidū un raudſijās uſ kalnu puſi ſeemelōs un auſirumōs.
Tur augſtu augſcham debefis bij ſkaidras un gaiſchas, — tomehr ſchis ſkaid-
rums bij tahds, kaſ neta laba nenofiſmē. No winpus kalneem jau atkal lihdu
augſchup oglumelns, nelaimi ſlubinoſchs mahkulis; wiſſch iſſteepa ſawus peleh
melnos nagus, grahbdams ar teem debefu ſilumā, itin kā gribedams to aiſ-
klaht, zil drihſ ween eeſpehjams. Bahli eedſelteni ſaules ſtari lauſās zauri
beefajeem mahkulu blaſhēem, ſpeedās zaur leetus peefmirkuſcho gauſu, atduhrād

pahri pretim otrâ leetus mahfuki un tanî pasuda — un drihs ween negais bij atkal flaht.

Helga stahweja ahrâ pee istabas reetrumu stuhra. Wehjsch daujsia winai swahrtus ap tahjam; bet lifâs, it kâ wina no wisa ta nefa nemanitu.

Tab atkal sahka trafot negais; leetus wewelâm struhklem gahjâs semê, til milfigeem pileeneem, kâ tas mehdsâ buht tikai deenwidus=reetrumu wehjam puhfschot, un pileeni zirta winai taifni fejdâ.

„Gjat juhs, behrni, eefschâ,“ wina teiza, un bals wina trihzeja. „Tagad naw tahds laifs, ka juhs waretu pa ahru dsihwot, — un Deems lai stahw teem flaht, kuri tagad atrodâs us juhras!“

Pee tam wina pahrlaida gauſu, nedroſchu ſkateenu pâr bahlipelko, breeſmigi trafojoſcho juhras kraſtmali, pâr debesim, kur negaisa mahfuki dsinâs weens ottram pafal.

Tab wina bewâs eefschâ, dsihdama ari behrnus istabâ.

Winai bij japasteidsâs apdarit wifus wakara darbus; wina tatschu bij gluschi weena pate ar behrneem mahjâ. Bahrejee laudis bij tahlajâs eelejas plawâs, strahdadami ap ſeena ſamahſchanu; us wafarinâm wini bij gaidami mahjâ, ja ween negais winus jau agral nepahrdsihs.

Tomehr winas domas nekawejâs pee darba; tâs malbijâs ahrâ, tahlu pa juhru, kur laiwa ar Helgas dahrgatajeem zilweleem zihnijâs pret wehtru un wilneem — un pret zilweku wiſſpehzigako eenaidneeku — nahwi.

Wina istehlojâs wifus tos gruhstumus, kuri wineem japahrwar. Ar flauzeni rokâ wina stahweja nekustedamâs un ſtingreem ſkateeneem raudſijâs uguni, kur pehbejâs dsirkſteles plehneja, paſchibedamas un atkal apdsidamas, un kur ſilganas un dseltenas leefminas loſchnaja pa gandrihs jau iſdegusſchajeem aitu mehſleem.

Domat wina domaja maſ, waj gandrihs nemaſ. Winas domas bij ſluwufſchas beſſpehzigas aif ruhpeem un nemeera, — aif breeſmigâ nemeera un baillem, kas winai rehgojâs pretim iſ katra fakta.

Pelndâs druſku paſchibeja dsirkſteles un atkal nobſiſa; faktinâ bij puſtumſchs, weenigâ gaiſma nahza no ugunskura. Winai lifâs, it kâ ugunskurs plehſtos, plehſtos — un iſplehſtos par bangojoſchu juhru; un ſem weenas pelnu iſchupinas, tur itin kâ wahrijâs un ruhga. Winai lifâs, it kâ tur ſaratos laiwa, abeem galeem atſpeeduſes pret pelnu iſchupinâm; kwehle iſdſiſa arween wairaf un wairaf; pelnu iſchupina ſagruwa un paſuda. Wina ſarahwâs un eekleedsâs. Behrni rotakajâs, mehginadami no aitu mehſlu gabaleem darinat namu; iſdsirduſchi mahtes kleeſeenu, wini fatruhkâs, palifa meerâ un platâm azim ſtatijas us wiau; klufedami wini peenahza winai flaht; bet wina us teem neſſatijâs.

Wina dsirdeja ahrâ pee nama durwim atſanam zilweku balſis: — laudis bij pahrnahluſchi no plawâm. Helga iſgahja wineem pretim.

„Sabwafar, Helga!“ teiza algadſis Bjarnis, zepurei uhdeni iſgreesdams. „Das nu ir gan welna laifs, un es domaju — ahrâ buht naw wis nekahds preeks.“

„Zr gan taifniba; un, kà tu domà, waj tahds war wehl ðfihwibu glahbt, kas tagab atrobàs uf juhras,“ wina lehni prafija, it kà winai buhtu gruhti fchos wahrbus ifrunat.

„Ro tur war finat,“ Bjarnis teiza; „laiks jau ir pateefi negants; un pee tam wehl tee leetus gahfeeni! Deenwidus peerafté es pats fchahdà laikà efmu laimigi peebrauzis malà; bet te nu gan neweens netiks galà.“

„Nè, nè, tahds laiks uf juhras naw pahrzeefchams,“ Helga teiza neffanigà balsà un gahja atfal eefchà.

Laudis winai fekoja.

II.

Helga wifu nakti newareja gulet. Reif no reifes wina ustruhtàs, tilko laidàs migt. Relahgi breefmigi fapni winu mozija.

Brihscheem winai lifàs, ka ta atrobotees weena pate masà laiwinà, ahra — bangainà, trakofofchà juhrà, un winai wisapfahrt grofotees zitas laimas; brihscheem atfal lifàs, ka negantee wilni gahfchot winas laiwu apfahrt. Kad weena no laiwan peenahfot tuwal, tad Helga tanf eeraugot fawu wihru Jonu un behlu Bjarni; un fchee raugotees uf winu til palahwigàm azim, it kà wina zeretu, ka wina tos ifglahbs no breefmàm. Bet kad wina gribot teem airt fflaht, tad peepefchi winas airt efot nosudufchi, un wina nesinot, fo darit. Wina gan redfot airus turpat laiwai blakus peldam, tomehr fafneegt winus neefot eefpehjams. Peepefchi usnahfot fiprs wehja brahseens un apgahfchot to laiwu, kura fehfch tehws un behls. Bjarnis pasuhdot, bet Jons jihnotees ar wilneem, famehr ari wiafch nogrimftot. Te wina ustruhtàs un bij glufchi flapja fafwihdufe aif bailem.

Wehjfch ahlejàs gar iftabu, it kà pa juntu weenmehtr ween daufitu ar flapju ahdu; juntu kofi briffchleja. Tad uf weenreif palika pawifa flufu. Pehz tam wehtra atfal fauldama gahfàs pahri, tatfchu masleet gaukafi un rahmati, it kà fuhðfedamàs ruhpu pilnòs waidòs, kuxi nahza ðfiki no dabas fruhfim.

Tad winai lifàs, it kà wina ðfirdetu kahdu pa fehswidu ftaigajam, it kà pee loga peenahfku kahda ehna, it kà tur gar logu kahbs lozitos; — winai lifàs, it kà wina ðfirdetu no ahra fmagu nopuhtu, til fmagu, kà mireja waidus — — wina ifleza if gultas un peeftedfàs pee loga; ehna pajuda — un wehjfch un leetus daufijàs gar ruhtim wehl fpavigafi, nekà eepreefch.

Winai bij gruhti, til gruhti ap firbi, it kà wifa muhfcha gruhtums un behdas fpeeftu firbi un fchnaugtu fruhfis; tagab wina bij pahrléezinata, ka tee — winas wihrs un behrns — ir noflifkufchi un aulfti gul juhras bibinà.

Wehlaif lihðf pat rihtam wina wairs newareja aifmigt. Domas par fcho faudejumu, par kuru wina wairs nefchaubijàs, domas par to, zil wias un jaunakee behrni jutifees weentuligi, atftahti, — tehloja winai druhtu nahkotni, kur gruhti atraft kahdu ifeju.

Un wina finaja itin skaidri, kas kluhtu par winaas wisbihstamalo eenaidneeku.

Uf rihta pufi laiks bij drusku aprimis. Titai wehisch wehl nitni puhta; bet leetus gahseeni bij mitejufchees. Tuwejais juhvas rags un pakalnes isstatijs bahlganas: nakti bija snibsis. Tas bij pirmais scha gaba sneegs.

Laudis agri no rihta demds atkal uf plawam. lai pasteigtos ar seena no wahsthanu no muflainajam weetam. Titai weena kalpone palika mahja pee Helgas. Nesin kapehz, bet Helgai bij dairi weenai paschai palikt mahja, lai ari nahktu kahdas sinas nahtdamas.

Bij nu gan winaai titai weena sina gaidama, — un to wina jau eepreestch finaja, kahda schi fina buhs.

Ap pusdeenu trihs wihri jahschus tumojas Samrawikai; divi no wineem nogreesas uf ehrbegi, plawmale, bet treschais jahja schurp.

Tas bij mahzitaja kungs.

Helga bij ahrā; wina finaja jahschanas eemestu.

Stumja balka atjahjeis padewa labdeenu; wina kamehma smeizinajumu un luhdza atjahjeju nahkt eestcha.

Wini eegahja istaba.

Mahzitaja kungs sahka eeminetees, ka wiasch nahkt ta fehru wehstnesis, un ka, schahdu usdewumu ispildot, winam schis zelsch bijis wifai gruhis.

„Zums nemas naw wajadsigs dauds wahrdu tehret, mihlais mahzitaja kungs,“ Helga meerigi eerunajās. „Es sinu, juhs man neseet sinu, ka mans wihrs un mans behls ir noslihkschi.“

Mahzitaja kungs teiza, ka ta pateesi esot. Un wareja redset, ka wiasch preezigs par to, ka wina usdewums bij nodarams til weegli un ahtri.

Tad wiasch tai stahstija, ka abi eebuhweeschi, Torsteins un Galdors, esot palikuschi dsihwi un ka wini tuhlit atnahkshot schurp wifu skaidri atstahstit, tilhidsch buhschot apweizinajufchees ar famejeem.

Wehl wini par scho un to farunajās, kamehr ahrā atskaneja palawu klau-dseeni: tur bij abi eebuhweeschi.

Helga isgahja wineem pretim un aizinaja tos nahkt istaba. Wini palaida firgus plawa un gahja eestcha.

Kalpone eenefa weeseem kasju.

Kad schee bij padsehrukchi, tad Helga sahka winus ispraschnat.

Torsteins eesahka pirmais stahstit. To wiasch weenmehr mehdsa darit lihdsigds atgadijums. Galdors titai reischu reisem eemeta starpa pa wahrdam, pa peesihmei.

„Ja“, Torsteins teiza, atfahsejās, nosplahwās un tad turpinaja: „tas bij gan negants laiks; wiasch eesahkās tā ap pusdeenu, jeb, pareisaki fakot, ap pulkstien trim.“

„Ja, tā ap trim tas wareja buht,“ Galdors peemetinaja.

„No tirgus mehs isbrauzam ap weenpadsmiteem preestch pusdeenas. Lai-wā mums wairaf neka nebij, tā titai nelaiķa Jona kaste un diwas muzas

labibas; mums ar Halboru bij katram pa pusmuzai, ko nelaiķis Jons pa-
nehma lihdsi, kā atlihdsinajumu par muhsu braukumu —“

„Ja, jādoda gan par to, ka mehs winam brauzām lihdsi,“ Halbors
papilbināja; „zita labiba, šprotams, peedereja winam pašam.“

„Mehs brauzām gar pašu krastmali mahjup, lihdsi wehjšč šahka zeltees.
Tad mehs uswillām buras un brauzām labu gabalu ar wehju. Wehlat šahka
puhst stīprs reetrumu wehjšč, tomehr mehs wehl warejām gar krastmali braukt
ar burām, lai gan tas bij deefgan pagrūhti. Kad eebrauzām wairak kalnās,
tad leelako daku buru wajašjeja nolaišt, jo te nahza špehji, nešpetni wehja
brahseeni. Tad mehs mehginajām airet un turejamees, zif tuwu ween eefšeh-
jams, gar pašu krastmali. Nelaiķis Jons rihojās gar burām, zif mehs tās
wehl warejām leetot; Bjarnis stuhreja, un mehs abi airejām. Tā mehs meh-
ginajām nokluht uš ščauru jomu, jo, kā jums sinams, nekur zitur naw til
weegli islahpt malā —“

„Ja, nekur zitur,“ Halbors apstiprināja.

„Tur wehjšč nebij til stīprs. Te puhta seemek-reetenis, tapehž Jons pa-
laida buru auklas wakigaki — ko winam gan ne par šahdu naudu
newajabšeja darit, — un mehginajām apbraukt šahdai radsei aplahrt. Zifko
mehs bijām radsei pretim, šahdu desmit asu tahlu no krašta, kad peepešči no
kalneem gar radsi brahšās špehžigs wehja gruhdeens, kā leelgabala šchahweens,
eegulās no otras pušes burās, un garais mašts, kurfč, kā juhs sineet, aish-
šis jau bij, pahrluhsa, gahšās taišni uš stuhrmana šolu un šehra Bjarni.
Laiwa teju teju neapghšās; bet Bjarnis eefauzās un pahrfrita pār malu juhrā.
Es domaju, ka mašts winam bij šehris pa galwu. Mehš wehl redšejām, ka
winšč wilnās zihnijās un tad nogrima dibinā. Laiwā bij eefmehlees pulka
uhdena, un mehs šahkām to leet ahrā, kamehr Jons mehgināja maštu atraifit
wakā. Laiwa tita dšihša eefšihpi uš krašta puši; bet tad nahza otrs wehja
brahseens no seemekreetrumeem, eegulās burās un dšina muhs šparigi projam.
Wehl mums bij drufku zeribas, ka wehjšč muhs eedšišs šchaurajā jomā; bet
tad peepešči laiwa šahka šchēebtees un apghšās aplahrt. Un tad mehs Jonu
wairs netikām redšejufčhi. Jādoda, ka winšč, laiwai gahšchotees, bij pašu-
wis tai apalščā, jo winšč patlaban rihojās ar maštu, taišidams to wakā.
Kā jau tahdās reisēs weenmehr mehds buht, — wehjšč mašleet aplahpa;
mehs abi turejamees zeeti pee laiwas un tā tad kluwām jomā peedšihiti pee
malas. Tas bij tā apmehram ar pulksten 6 wakar wakarā, waj ari drufku
wehlat. Kaste ari tifa peedšihita pee malas, un mehs winu iswillām uš šau-
šumu; bet laiwu pluhdi aital rahwa atpakā, un tā mehs šaudejām wifu.
Tas mums nebij wis mafais šaudejums: mehs isglahbām tikai kasti.“

„Waj wehlat wehl ko nepeedšina malā?“

„Mehs abi ar Halboru bijām pawifam pagurusčhi, tomehr wehl wakar
wakarā aishwillamees lihdsi mahžitajmuischāi un isstahštijām mahžitaja kungam
wifu, kas bij notizis. Pee wina mehs palikām ari par nakti. Šchoriht pašā
jomā, pee mahžitajmuisčas, Jons bij isškalots malā; winšč bij drufzin ee-

wainots, drufzin pakausi — tikai masu drufzin. No Bjarna mehš itin nēka neredsejām. Salausitās laiwas gabalus wareja atrasti šhur-tur gar kraštimali.“

„Bet no labibas muzām ne wehsts,“ Haldors peebilda.

„Nu, tas jau zitadi ar' nebij domajams,“ teiza Torsteins. „Ja, ja, — tas nebij mums nēfahds laimigais zēlojums. Pirmfahrt jau trihs tšhetras deenas par wēlti nostrahdat, un tagad ari tas wehl. . .“

„Un muhšu fulite ar kafiju, zukuru un zitām prezēm ari pagalam,“ peemetinaja Haldors.

Helga bij bahla kā mironis; wina sehdeja pee galba, smakru rokās atšpeedufe. Wina tikai wehl pahris reišču eeprafijās, kamehr Torsteins wehl weenmehc nemitejās plahpat; bet zitadi wina bij meeriga un stingra, it kā tas wišs atstahtu mas eespaida uš winau.

„Es esmu wehl wairaf saudejufe,“ wina teiza nēskand, drufku trihžošchā balši un paštatijās uš Torsteinu.

„Laiwā winau bij tikai weena muza labibas,“ Torsteins teiza; „kaste jau tifa peedsihta malā.“

„Bet man ir wihrs un behrns pagalam; un tee man dahrgaki, nēkd daudš muzas labibas,“ Helga nēskani atteiza, stingri un dsestri paštatidamds uš Torsteinu.

Likds, ka winau šchis skateens ihsti nepatiftu; winašch noduhra azis un stomidamees atbildeja:

„M:ja, — ir jau pareisi; es to nēmas nebiju eedomajees.“

Pee tam abi eebuhweešchi peezehlās un pateizds par zeenu.

Brihdi wini wehl padihšchlajās, pagrosijās, kamehr Helga šarunajās ar garidsneeku.

„Waj nēfahškim eet?“ teiza Torsteins.

„M:ja“, Haldors atteiza.

Tomehc wehl wini gaidija un štatijās uš Helgu.

„Ja, ja,“ Haldors atkal teiza; „buhš jau nu gan šafahc eet.“

„Ko tad nu zitu,“ Torsteins winau peefrita; „fahškim tad atwaditees.“

Wini gahja garidsneekam un Helgai klahc.

„Zuhš laikam, mahzitaja kungs, uš mahjam dodamees, panemšcet tos širgus lihdsi?“

„Ja, to es waru,“ garidsneeks ihši atteiza.

Tad wini atwadijās.

Helga teiza, wina wehlahc ar teem tuwaf aprunafchotees.

Wini isgahja un aishahja.

„Zadomā, ka zil nezil wina muhšu saudejumus atlihdsinās,“ Torsteins teiza, Haldoram blakus jahdams, „winau tatschu ir wifa papilnam.“

„Nu, jadomā gan, ka atlihdsinās; mehš jau neesam no teem laudim, kas tahdus saudejumus war zeest,“ Haldors atteiza.

Wehlahc wini bij itin preezigi, jo zereja atlihdsinajumu isšpeest jo leelu.

Mahzitaja kungs Helgai apsolija gahdat par to, ka winas wihrs itku

nogahdats uš mahžit:jmuisču; tapat winaš apšolija list meklet gar juhmali, waj newaretu atrast nelaiži Bjarni.

Tad winaš ari pošās uš mahjā jahščanu. Winaš nowehleja winai wišu labu, ustizeja wiau Deema šehlastibai un ašrahdija uš Deemu, tā uš winaš un winaš behrnu weenigo patwehrumu. Un tad winaš jahja uš mahjām.

Bahla un nobehdajufēs Helga eegahja atpakał istabā. Rahdu brihdi wina šehbeja klusu, tad šahka ruhgti raudat. Pehž tam wina eegahja per behrneem un stahstija teem, kas notizis; bet šche mas ko no tam šaprata. Wiau jau: tajumi tikai wehl pawairoja winaš behdas.

Bjarni atrada otru deenu tanī pašā jomā malā iškālotu. Gewainojumu winam nelahdu nebij; wiau ari nogahdaja uš mahžitajmuisču.

Pehž pusotras nedēlas wajabšeja notikt abu nelaižu aplabāščanai.

III.

Draubšes preekšneeks Zons bij ap trihedesmit gadu nobšihwojis Hamra-wikā un weenmehr bij bijis kreetns un šapratis šainneeks. Bet winaš bij weens no teem, kas mantu neglabā lahde un noleel uš augkeem, — winaš itin daudš naudas tehreja uš šawu ehku un lautu ušlaboščanu. Tapehž wina mahjas ari bij wispahrašās wišā apšaimē, un toreis, tad winaš til nelaimigi nobeidšās, wina mahjas bij labāšās par wišu peekraši.

Pehdejšs gabds nu gan wina turiba bij drušku gahjufe uš leju, bet pee tam pa leelafai dałai bij wainigi no wina neatfarigi apšahki.

Winaš bij diwreis bijis prezejees. No pirmās šewas winam bij palis kušči diwi behrni, kuri abi bij jau peeaugušči. Wezalais no teem bij meita, Turida wahrda, kura tagad jau bij apprezejufēs. Winaš wihru šauza Dorkelu; tas dšihwoja Weigerswikā, šahdās mahjās, kuras bij tahlak šemē eekšā. Dorkels bij puslihdš isglihtots zilweks, bij gahjis realkold un bijis deefgan apbahwinats školneeks. Winaš bij šparigs zilweks, wišās weetas weiks, un winam, tā mehds teikt, bij gudra galwa. Bet laudis mēša, ka winaš šawās weikaldarisčandās, kur ween warot buht droššs, nemot diwfahrtigi.

Bjarnis, kurš noslihta reise ar šawu tehwu, bij otrs behrns no Zona pirmās laulibas.

Zona pirmā šewa, Holmsfride, bij mirufe jau desmit gadu atpakał. Gadu wehlat Zons atkal bij apšewojees ar mums jau pašistamo Helgu.

Wina bij zehlušēs turpat no peekrašes apdšihwotajeem, bij nabagu wezalu behrns, bet bij bijufe kreetna jaunawa, un Zons, wiau prezedams, bij pees rahbijis, ka kreetna šewa winam wairā wehrts, nekā bagata.

(Turpmat wehl.)

Šdewejs un redaktors: Dr. A. Bielenstein. Redaktors: J. Weissmanis.

Доволено цензурою. Рига, 2-го июня 1905 г.

Drakats pee J. F. Steffenhagena un dešla Jelgawā.